

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 137. szám

2004. május

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat !

Hálaadás

Köszönöm, Istenem,
az édesanyámat!
Amíg ő véd engem,
nem ér semmi bánat.
Körülvesz virrasztó,
védő szeretettel,
értem éjjel-nappal
dolgozni nem restell!
Áldott teste, lelke
csak értem fárad.
Köszönöm, Istenem,
az édesanyámat!

Köszönöm a lelkét,
melyből reggel, este
imádság száll hozzád,
gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét,
mely csak értem dobban,
itt a földön senki
sem szerethet jobban.
Köszönöm a szemét,
melyből jószág árad.
Istenem, köszönöm
az édesanyámat!

Áldd meg jó anyámat,
járását-kelését,
áldd meg könnyhullását,
áldd meg imádságát,

melyben el nem fárad,
áldd meg két kezeddél
az édesanyámat!
Halld meg, jó Istenem,
legbuzgóbb imámat:

köszönöm, köszönöm
az édesanyámat!

Ujszegi Imre

A Nagymamákat is!

Gyermekszívemet
hála járja át,
és köszöntök ma
minden nagymamát,
aki szeretve
szolgálnak nekünk,
megértő szívvel
örülnek velünk.
Minden örömünk
megtízszerezik,
s a bánatunkat
mind megfélezik.
Áldja meg az Úr
nemes szívüket,
és jutalmazza
szeretetüket.

(Ismeretlen szerző)

Köszönöm Neked, Uram a gyermeket...

A gyermeket, aki ölelésből és imából fogant. Hisz nem elég, hogy két embert egymáshoz vezet a szeretet és a szerelem. Ha imánkat nem hallgatod meg, a boldog egymásba feledkezés új életet nem terem.

Csoda minden születés, Uram. S csoda, hogy a házasság legboldogabb perceiben fogan a gyermek, akit a Te szereteted óv és dédelget, míg szíve alatt hordja az anyja.

Szép minden gyermek, amikor megszületik. Ártatlansága feje felett a glória. De a felnőttek már nem mind szépek, Uram. Mert mire tejfogaink kihullanak, a glória is lehull. Hisz nem a szentek örök glóriája az, csak illanó anyagból képződött fénykoszorú, mely valamennyi gyermeknek kijár. Mivel a gyermekből még minden lehet. Előtte még makulátlanul fényes a jövő, s látja is a fényeit. A gyermekszem ezektől oly tiszta és csillogó. A benne visszatükröződő fényektől.

Őrizz meg bennünk gyermekkorunk illékony ártatlanságából annyit, Uram, hogy mire megismerjük saját bűneink sötétjét, világíthassunk vele, mert csak magunkból kibocsátott fényben találjuk meg a vétkeinkből kivezető utat.

A gyermek mi vagyunk, Uram. Te ültetted el bennünk a fényt. Nem hunyhat ki. S ősz fejjel is gyermekek leszünk újra, ha szívedbe fogadsz.

Köszönöm Neked gyermekkorom tisztaságát, Uram. S azt, ami e tisztaságból érett koromra is megmaradt. És köszönöm Neked, hogy újabb gyermekek születnek, a mi folytatásaink.

Köszönöm, hogy átörökíthetem a gyermekbe a hitet, amelyet ő is továbbadhat majd, ha imádkozni megtanul.

Köszönöm, hogy rám bíztad a gyermek kezét, hogy saját tenyerembe fogva én kulcsolhatom imára először, a Te dicsőítésedre.

Kunitzer Szonja: Köszönöm c. könyvéből

Egy édesanya bizonyágtétele

Két történetet szeretnék röviden elmondani a testvéreknek. Egyik a megtérésem dióhéjban, a másik pedig kisebbik fiammal megtörtént eset, ami mély nyomot hagyott az életemben.

Naponta érzek a szívemben, a mindennapi nehézségek mellett bizonyosságot arról, hogy vezet, szeret az Úr, megőriz a bajban.

Hívő családba születtem. A családi bibliaolvasás, imádkozás rendszeres volt családkban. Szüleim tusakodását, harcait gyermekeikért, akkor még kicsiny gyermekként nem értettem. Mindig a jó út felé tereltek és oltották belénk az Úr Jézus iránti vágyat, szeretetet.

Nem volt látványos a megtérésem, fokozatosan alakult ki bennem, hogy kész a szívem az Úr Jézus befogadására. Egy gyermeknap ientiszteleten többen énekeltek felszabadult, boldog szívvel: „Eldőlt a szívemben, hogy követem Jézust, nincs visszaút, nincs visszaút!” Azóta 25 év telt el, és mondhatom, hogy az első legjobb döntés ez volt az életemben. Ez határozta meg az életem további részét. Biztos kezekre tudtam támaszkodni, és ott volt bennem, hogy egy angyali kéz mindig vigyáz rám, amit már sokszor megtapasztaltam. Az Úr Jézus vezetését éreztem a tanulmányaim során, majd a párválasztásnál, a munkahelyem kirendelésében is.

A sok-sok megtapasztalt öröm, Isteni vezetés mellett nekem is voltak/vannak nehezebb, próbával terhelt napjaim, de egyet mindig tudok és érzek, hogy mindig, minden átsegít Jézus Krisztus jelenléte az életemben, bátran Rá támaszkodhatok, és hittemben bizonyosságot kapok.

A másik történet kisebbik fiammal történt, kb. másfél éve. Akkor 9 éves volt. Gyakran eszembe jut ez a történet, mivel számomra nagyon tanulságos volt, így azt gondoltam, a testvérekkel is megosztom.

Kisfiam egyik kisvárosból a másikba önállóan közlekedett HÉV-vel logopédiai foglalkozásra. Minden alkalommal reggel kikészítettem a diákigazolványát és az úti költség árát az asztalra, hogy amikor hazaért az iskolából, csak magához kellett vennie és már indulhatott is. Egyik alkalommal sietségében otthon felejtette a pénzt és az úti okmányt, így nélküle szállt fel a HÉV-re. Útközben felszálltak az ellenőrök, és akkor döbbsent rá, hogy nincs nála se pénz, se igazolvány. A szíve zakatolt, nagyon megijedt, leült egy olyan helyre, ahol talán nem veszik észre és gyermeki hittel elkezdett imádkozni, hogy mentse meg az Úr Jézus ebben a helyzetben. Az imádsága meghallgatásra került, az ellenőrök nem értek oda hozzá, így minden kellemetlenség nélkül leszállhatott. Mikor odaért a munkahelyemre, a hála szavait leírta egy papírosra, amit néhány nappal később, a mosás előtt találtam meg és vettem ki a nadrágja zsebéből. Ez volt ráírva: „Köszönöm Jézus, hogy megmentettél”. A szemem könnybe lábadtak és eszembe jutott: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Márk 10:14.) Hálát adtam gyermekemért és ezekért a sorokért, melyekkel tanított az Úr. Azóta nyitottam egy füzetet a következő címmel: „Köszönöm Jézus, hogy megmentettél”, és leírom benne azokat a gondolatokat, hogy hogyan óv meg engem napról-napra az Úr. A fiammal történt eset után néhány nappal, figyelmetlenségem miatt, majdnem összetörtem az autónkat. Hála gerjedezett fel a szívemben és a fiamtól tanult módon rebegtem: „Köszönöm Jézus, hogy megmentettél”!

Átélted-e már Isten megmentő szeretetét? Ha igen, adj hálát érte! Ha nem, bízz Benne feltétel nélkül és engedd, hogy megmentésedre siessen! Engedd, hogy megmentse életedet a romlástól, a bűntől! Add át a szívedet még ma!

Somogyi Sándorné

A köszöntő

Három gyerek azon tanakodott, hogy mivel lepje meg édesanyját.

- Virágot kellene hozni – mondta az egyik.

- De honnan? – kérdezte a másik.

Józsika mindjárt készen volt a felelettel:

- Felülök a lovamra, elvágatok a tündérek kertjébe, és szedek ott anyámnak szép bokrétát.

- Csakhogy a tündérek kertjébe nem juthatsz be – állította Sárika néni.

- Miért nem?

- Mert a kapuban ül a hétfejű sárkány.

Józsika nagyon csodálkozott, hogy Sári ezt akadálnak tartja.

- Sebaj! – kiáltotta. – Hát levágom a kardommal mind a hét fejét, s megvan!

- Hja, ha te olyan nagy vitéz vagy, hát csak ülj a lovadra, s vágass a tündérek kertjébe! Hát te. Aranka, mit művelsz?

A kisleány azt felelte:

- A kocsiba ülök, és elhajtok a király kertjébe.

- Minek?

- Ott szedek bokrétát anyámnak.

- Jaj, de egy hegyes bajszú, haragos bácsi áll a király kertje kapujában! Aki be akar menni, azt keresztüldöfi a bajuszával.

- Majd szépen megkérem a katona bácsit, hogy bocsásson be. De olyan szépen kérem, mint apát, mikor cukorra fáj a fogam.

Sárika nevetett.

- Ha te úgy le tudod venni a lábáról a katona bácsit is, mint apát, hát csak hajtass a király kertjébe.

- Hát te honnan fogsz virágot hozni? – kérdezte Józsika és Aranka Sáritól.

- Énnekem nincs paripám, hogy elvigyen a tündérek kertjébe, nincs kocsim, hogy elhajtassak a király kertjébe, hát csak a magam lábán elballagok a kertészhez, s onnan hozok virágot.

- Onnan is lehet hozni – mondta Józsika –, ha nem is olyan szépet, mint a tündérek kertjéből.

- Vagy a király kertjéből – tette hozzá Aranka. Felpattant hát Józsika a lovára, megsarkantyúzta, és ezt kiáltotta:

- Nyargaljunk, lovacskám, egyenesen a tün-

dérek kertjébe!

Nyargalt a paripa. Főlágaskodott a két első lábával, kirúgott a két hátsó lábával, de ami a haladást illeti, hát negyedóra múlva is csak azon a helyen volt, amelyen akkor állt, mikor Józsi a hátára ült.

Aranka is beült a kocsiba, mely elé egy nagyfülű csacsi volt fogva.

- Vágtassunk, csacsi, a király kertjébe!

De bizony csak nem mozdult el helyből, pedig Aranka az ostorral is megcsipdeste a hátát.

- Így sohase jutunk a tündérek kertjébe – aggódott Józsi.

- A király kertjének még a tájékát se látjuk – szólt leverten Aranka.

Bezzeg eljutott Sárrika a kertészhez, pedig csak gyalogszerrel ment. Vett is szép cserepes virágot, sőt köttetett egy-egy bokrétát testvéreinek is.

Mikor hazaért, Józsit és Arankát nagyon elkeseredetten találta.

- Lusta a lovam, nem akar a tündérek kertjébe nyargalni – panaszkodott Józsi.

- Csökönnyös a csacsi, nem akar a helyéből kimozdulni – újságolta búsan Aranka.

- No, majd mindjárt megindítom én őt – mondotta Sári.

Ezzel elkiáltotta magát:

- Hipp-hopp! Nyargalj, Józsi lova! Vágtass, Aranka csacsija! Hipp-hopp! Már meg is érkeztek. Itt a bokréta a tündérek kertjéből, itt a másik a király kertjéből!

Ezzel átadta meglepett testvéreinek a bokrétákat.

Bezzeg vígan sarkantyúzta most már a hintalovat Józsi, Aranka pedig cukorral kínálta a csacsit.

De hát már be kell menni anyához. A gyermekek boldogan, szívdobogva közeledtek ahhoz a szobához, melyben anya tartózkodott. Ki mondja el először a köszöntőt?

Javában tanakodtak ezen, mikor Józsi egyszerre berohant a szobába, felugrott a zsámolyra, és forrón megcsókolta anyját.

Ez volt a legszebb köszöntő, még a tündérek bokrétájánál is szebb volt.

De azért verset is mondott mind a három, mikor átadta a virágot.

Móricz Zsigmond

SZÍVTŐL SZÍVIG

Apró földgömb az íróasztalon,
elgondolkozva nézem, forgatom,
az óceánok nem végtelenek,
a zöld mezőben barnák a hegyek ...
A kontinensek egymáshoz közel,
annyi kékség választja csak el
egymástól őket: egy gyermek keze
átaraszolhatná.

Kellene,
kellenének olyan tiszta kezek,
hogy a világon hidat verjenek!
Országok között,
szívtől szívig,
egyik embertől – a másikig,
akiket anya szült
erre a világra,
érző szív nélkül ne legyen árva!
Maja, maty, mere, Mutter,
mother, anyám ...
mind egyet jelent. Káprázik talán
a szemem, ha így egy láncot látok
szívtől szívig? Mert a világot
a pusztulástól nem mentheti meg
más,
csak a Szeretet!

Lukátsi Vilma

Ismeretlen szerző: Lépések

"Mire megtanuljuk, hogy vigyázzunk
lépéseinkre, túl öregek vagyunk
ahhoz, hogy bárhová menjünk."

A vallás

Egy nőtől megkérdezték:

- Igaz-e, hogy a férjed megváltoztatta a
vallását?

- Nem. A vallás változtatta meg a férjemet.

TÉKOZLÓ FIAK KÓRUSA

- Anyák napjára -

Édesanyák!

Földbe vetett gabonamagvak,
életadók és elhalók,
áldozók és megáldozottak,
kik a halál kockázatával
vállalkoztok a szenvedésre,
hogyan nőjön az élet vetése!

Hajnalokon fölserkenők,
nappalokon roskadozók,
éjszakákon virrasztó szentek,
egy életen át áldozók,
kik a Golgota útján mentek...
Legdrágább hűségesei
szeretetnek, megbocsátásnak,
leghősebb hősei a földnek!

Bocsássatok, bocsássatok meg!
Segítsetek kinőni végre
minden önzésből, törpeségből,
midőn pironkodó szavakkal,
fájó szívvel kiáltjuk égre:

JÉZUS KRISZTUS, könyörülj rajtunk!

Mikor van vége az éjszakának?

A bölcs rabbi megkérdezte tanítványait, miről lehet megtudni, hogy vége az éjszakának, és hasad a hajnal?

- Talán arról, hogy a kutyát meg lehet különböztetni a macskától!
- Nem - szólt a rabbi.
- Biztosan arról, hogy a fügefát meg tudják különböztetni a narancsfától.
- Nem - szólt ismét a rabbi.
- Hát, ha egyik sem, akkor mondd meg végre, hogy miről - kérdezték a fiatalok.
- Amikor egy ismeretlen személy arcába nézel, és ráismersz benne nővéredre vagy testvéredre. Amíg ez nem történik meg, addig sötétségben élsz - hangzott a rabbi válasza.

Jóra használjátok!

Mikor az öreg szahib érezte halálát, magához hívatta két fiát, unokáit s így szólt hozzájuk: "Nem vihetem magammal gazdagságomat, itt marad számotokra, ezért figyeljétek meg, amit mondok." "Ha pénzeteket meggondolatlanul költitek, rohanó folyóvá válik, mely magával sodor benneteket. Ha zsugoriskodtok vele, fősvénykedvén, jéggé lesz, s megfagyasztja a szívet benneteket. Ha azonban jóra használjátok fel a világban, hasonló lesz az áldott esőhöz, mely a földre hull, és széppé, virágzóvá teszi azt."

A vak asszony adománya

Egy párizsi szegény vak asszony 27 frankot adott a missziói célokra. Midőn emiatt ismerősei megfedték, hogy anyagi erején felül adott, azt mondta: "Nem adtam sokat. Vak vagyok, olajra nincs szükségem. Hasonló társaimat megkérdeztem, hogy mennyit adnak ki egy év alatt olajra, s azt mondták, hogy 27 frankot. Én tehát a 27 frankot a pogányoknak adtam világosságul."

A felajánlás

Egy afrikai templomban felajánláskor szokás volt, hogy a hívek adományát is összegyűjtötték. Két izmos férfi vitt egy fonott kosarat, amelyben különben a gabonát szokták a mezőről behordani

Az utolsó padban egy kis fekete fiú bánatosan nézte a félig üres kosarat, amint sorról sorra vitték. Nagyot sóhajtott, mivel neki nem volt mit tenni a kosárba. A kosár pontosan előtte volt. Mindenki nagy csodálkozására beleült a kosárba és így szólt: - Ennél nagyobb ajándékot nem tudok adni az Istennek.

Tányér és kanál

Ahol a kémény füstöl, nincsen tányér kanálcSORÖmpölés nélkül.

A közmondás szerint a legjobb családban is előfordul az összeütközés. Ez igaz a hívő családokra is. Nem mindegy, mekkora a feszültség. Lényeges a kiváltó ok. Meghatározó a család békéje szempontjából, hogy folyamatos-e a konfliktus, avagy alkalmi, netán a megoldáshoz vezető út.

A család és az abban élő egyén kölcsönösen hatnak egymásra. Szerencsés esetben a jellemükben folyamatosan fejlődő családtagok értékesebbé teszik a közösséget. A kiegyensúlyozott családi háttér, a szeretetteljes őszinte együttműködés megfelelő alap az egyéni növekedéshez.

Egy adott család jelenlegi helyzete olyan állapot, amely folyamatosan változhat. Ha nem teszünk érte semmit, legfeljebb a saját érdekünkben is, kerüljük a konfliktusokat, előbb-utóbb csak keretté válik a családi közösség. A családtagok naponta közösen „javíthatják” az együtt élők szeretetközösségét.

Egy hívő családban az értékrend alapvetően egységes, a meghatározó célok fedik egymást.

Az értékek aprópénzre váltásakor azonban jelentős különbségeink adódnak. Káros és hiábavaló erőlködés a családi uniformis kialakítása. Ahhoz, hogy ne veszítsük el a lényegeset, szabadságot kell adnunk az egyéniség kibontakozásához. Ez nem megy tolerancia nélkül!

Különösen a generációk között nagyon fontos a kevésbé lényeges különbözőségeken a támogató bizalom. A boldog, sikeres egyéniségek gazdagítják a családot.

A család minden tagjának vannak hiányosságai. Még a családfőnek is! A kizárólagos törekvések – mindenáron megváltoztatni a másikat, vagy minden esetben szótlannul elhordozni a rosszat – nem szolgálják a család jövőjét. A felelős szeretet folyamato-

san tanulja tennivalóit, nem tiltakozva az ellen, hogy a család többi tagja is ugyanazt akarja vele kapcsolatban.

Természetesen a családban alapvetően mindannyian szeretjük egymást. Fontos erről beszélni és tudatosítani egymásban. Tanulni kell a szeretet kifejezőmódját. Ha kölcsönösen igyekszünk megtanulni szeretteink kódját, előbb-utóbb megtalálják a miénket is. Rá kell jönnünk, hogy a mezőről hozott virágocska, a frissen melegített leves, az egyszerű hajcsat, egy csokoládé, egy kis közös csavargás... alkalmanként többet ér szeretet-filozófiánknál.

A család tagjaival sokan kommunikálnak a kívülállók közül. Ez törvényszerűen befolyásolja szeretteink értékítéletét. Ha nincs idő a közös beszélgetésre a családon belül, ahol meghallgat egymás örömeit és bánatait, ahol ráérezhetünk egymás szükségére, a család széttartóvá válik. Néha későn vesszük észre, hogy hiányzik az összetartó erő. A közös étkezések – ha lehet, legalább naponta egyszer –, az együtt töltött idő megújuló erőforrása a családnak. A szülő öröme, ha a televízió műsora helyett a családi program hiányzik a gyermeknek.

Az egyéni terheket egyedül hordozó, túlterhelt családtagok gyakran csattannak feleslegesen és károsan. Lehet a szülő gondja is a gyermek leckéje, sikertelen tiniszerelme. Lehet a gyermek gondja is a nagyszülő betegsége. Lehet közös gond a nehezen teljesíthető családi költségvetés, a nagyon várt imameghallgatás. Ha együtt élünk egymásért, sokkal kevesebb a meg nem értésből fakadó feszültség.

Az elmúlt években sok minden történt, ami hatékonyan munkálta a családcentrikus értékrendet. Mégis a külső támogatás csak háttér. Ha a hívő családtagok Isten segítségével és áldásával gondozzák a családot, akkor a tányér és a kanál találkozása lehet az életjel szükséges zenéje.

Ifj. László Gábor (BH.2002.)

Füstjelzések

Egy hajótörés egyetlen túlélője egy kicsi és lakatlan szigetre vetődött. Buzgón imádkozott Istenhez, hogy megmentse, és minden nap a horizontot fürkészte, hogy vajon jön-e valami segítség, de semmit sem észlelt.

Kimerülve de végül is sikerült egy kis kunyhót építenie a vízből kimentett farönkökből, hogy megóvja magát a különböző természeti veszélyektől, és ahol kevés javait tárolja. Egy nap, miután ennivaló után nézett, hazaérvén a kunyhóját lángokban találta és a füst az egekig gomolygott. A legrosszabb történet -minden elveszett.

Megtelt fájdalommal és méreggel.

-Isten, hogy tehetted ezt velem?- kiáltotta.

Azonban másnap kora reggel, egy hajó hangjára ébredt, amely a sziget felé közelgett. Őt jött megmenteni.

-Honnan tudátok, hogy itt vagyok?- kérdezte az elcsigázott ember a megmentőtől.

-Láttuk a füstjelzésedet,- válaszolták.

Könnyű elcsüggedni, amikor a dolgok rosszul mennek, de nem szabad elveszteniünk a szívünket, mert Isten dolgozik az életünkben, még akkor is ha szenvedünk.

Emlékezz arra, ha legközelebb a kis kunyhód porrá ég, hogy ez talán egy füstjelzés is lehet, amely Isten kegyelme után kiáltozik.

Minden negatív dologra, amit magunkra mondunk, Istennek van egy pozitív válasza:

Azt mondd, hogy: "Ez lehetetlen."

Ő azt mondja: "Minden lehetséges."

(Luk.18,27)

Te mondd: "Túl fáradt vagyok."

Ő azt mondja: "Én megpihentetlek benneteket" (Máté 11,28,20)

Azt mondd, hogy: "Senki se szeret igazából."

Ő mondja: "Én szeretlek!" (Ján.3,16.

Ján.13,34)

Azt mondd: "Nem megy tovább."

Ő azt mondja: "Elég neked az én kegyelemem." (2Kor.12,9. Zsolt.91,15)

Azt mondd, hogy: "Nincs erőm hozzá."

Ő azt mondja: "Mindenre van erőd."

(Fil.4,13)

Mondd: "Ez nem éri meg."

Ő mondja: "Meg fogja érni."(Róm.8,28)

Azt mondd: "Nem tudok magamnak megbocsátani."

Ő mondja: "Én megbocsátok neked." (1

Ján.1,9,róm8,1)

Azt mondd: "Nem tudok gazdálkodni."

Ő mondja: "Én töltöm be minden szükségedet." (Fil.4,19)

Azt mondd: "Félek."

Ő azt mondja: "Nem félelemnek szellemét adtam neked."(2Tim.1,7)

Azt mondd, hogy: "Mindig aggódom, és frusztrált vagyok."

Ő mondja: "Minden gondodat REÁM veszed." (1Pét.5,7)

Azt mondd: "Nincs elég hitem."

Ő mondja: "Én adtam kinek-kinek a hit mértékét."(Róm.12,3)

Azt mondd: "Nem vagyok elége eszes."

Ő mondja: "Bölcsességet adtam neked."(1Kor.1,30)

Azt mondd, hogy: "Teljesen egyedül érzem magam."

Ő mondja: "Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled." (Zsid.13,5)

A törött edény

Kínában egy vízhordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, minden nap- a vízhordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni.

A két év keserűség után, egyik nap megszólította a vízhordozót a pataknál. - Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé. A vízhordozó így válaszolt a cserépnek: - Észrevetted, hogy virágok csak az ösvényen, csak a te oldaladon teremnek, s nem a másik cserép oldalán? Ez azért van így, mert én mindig tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Talán néha úgy érzed, értelmetlen az a munka, erőfeszítés, amit Istenért teszel. Hidd el, Ő erről egész másként gondolkodik, a lényeg, hogy légy engedelmes és tedd meg az akaratát...

Derős percek

Juhujj!

- Jó napot kívánok! Kérek egy szintetizátort!
- Sajnos, uram, a szintetizátorunk elfogyott, de ajánlhatok helyette egy tizát.
- Tizát? Az mi?
- Kérem, az már szinte tizátor.

Gyümölcskúra helyett

Bemegy egy férfi az orvoshoz. A két fülében egy-egy meggy, az orrában ribizli, a fején pedig egy kettészelt görögdinnye.

- Mondja, doki, mi bajom lehet? – kérdi.
- Megmondom. Helytelenül táplálkozik.

Telepátia

Maláta azt mondja Pasztináknak:

- Képzeld, a fiam Santiagóban tüszentett egyet, és én itt Pesten meghallottam!
- Fantasztikus! Telepátia?
- Nem. Telefon.

Kőműves-vicc

- Tudod, mit jelent az építőiparban, hogy „egy sima, egy fordított”?
- Mit?
- Köt a beton.

Borzasztó

- Mondd, neked van zsebszámológéped?
- Minek az? Én tudom, hány zsebem van!

F a k a n á l

Díios piskótaholdacsák

Hozzávalók: 3 db tojás, 25 dkg liszt, 25 dkg kristálycukor, 10 dkg vaj, vagy margarin, 1 dl tej, 2 dkg sütőpor, 10 dkg dió

Elkészítés: A 3 tojás sárgáját, a cukrot és a vajat habosra kikeverjük, majd apránként, felváltva hozzáadjuk a sütőporral elkevert lisztet és a tejet, végül a tojások kemény habbá vert fehérjét.

Kivajazott, lisztezett tepsibe öntjük a masszát, a tetejét sűrűn megszórjuk durvára vágott dióval (vagy mogyoróval, mandulával), előmelegített sütőbe tesszük és mérsékelt tűzön (180°C) megsütjük. (Mint a piskótáknál és a kelt tésztáknál, a sütő ajtaját 20 percig tilos kinyitni, mert a tészta összeesik, „szalonnás” lesz.) Ha megsült, a tepsi-ben hagyjuk félig kihűlni, óvatosan deszkára borítjuk, aztán a deszkáról a nyújtódeszkára – tehát ismét a diós oldala lesz felül! – és a pogácsaszaggatóval araszolgatva csinos félholdakat vágunk ki belőle. (A „szabáshulladék” nem lesz gondunk, a sütemény illatára konyhába sereglett családtagjaink azonnal eltüntetik!) Tetejét meghinthetjük vaníliás porcukorra.

Állandó alkalmaink

Kedd:	19,00	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
Péntek:	18,00	Ifjúsági óra
Vasárnap:	9,00	Imaóra
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban